

Brunislav Pavelić– Bruno (zvani Keza)

Rođen 04.03.1937. godine u Beogradu. Pohadjao Zemunsku gimnaziju da bi kasnije pohadjao Tehnicku skolu u Kreki. Košarku počeo da igra 1951. godine u Zemunu gde je i stanovao. U blizini kuće gde je stanovao bilo je fiiskulturno igralište jer je tu bio i Fiskulturni fakultet. Bruno je kao klinac video Demšara koji je igrao u Crvenoj Zvezdi i njegova igra mu se svidela. Uporedno je trenirao i fudbal u FK Jedinstvo iz Zemuna, naravno kao pionir, zajdeno sa Vladimirom Popovićem zvanim Kenjac koji je posle otišao u Crvenu Zvezdu.

Kako je dobro igrao fudbal, zapazio ga je i Miomir Lilić, jedan od začetnika košarke u Zemunu, i pozvao ga da igra košarku u juniorima Lokomotive iz Zemuna. Bruno se nećkao ali je Lilke bio uporan do te mere da je jedne nedelje na zemunskom kupalištu Lidu Brunovoj majci rekao da će mu na fudbalu polomiti nogu i da Bruno mora da pređe na košarku. Majka je u to poverovala, tako da je Bruno počeo intenzivno da trenira košarku.

OKK Beograd prvak Jugoslavije 1960 godine

Gornji red: Lučić, Pavelić, Savić, Bojović, Erkić, Trajko Rajković
Donji red: Tošić, Miloradović, Djakica Rajković, Jovanović, Gajin

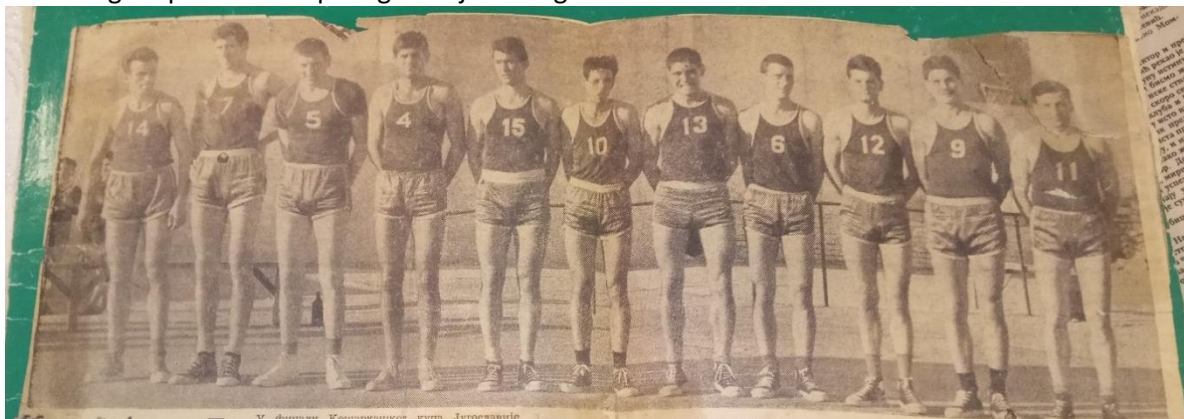
Prvu utakmicu odigrao je 1952. godine na Partizanovom igralištu na Kalemegdanu, trener Lilić ga je ubacio u igru minut-dva na kraju utakmice koju je Lokomotiva iz Zemuna pobedila. Tako je Lilke "Matori" kako su ga svi zvali uticao na košarkašku karijeru Brunislava Pavelica.

Bruno je u dva navrata odlazio u pionirski tim Crvene Zvezde i tadašnji "BSK" ali se vraćao u Zemun zbog drugova koji nisu hteli da se druže sa Brunom ukoliko napusti Zemun. KK "Mladost" je osnovana 1954. godine i tu je igrala cela juniorska ekipa.

Bruno prelazi u KK "Proleter" iz Kreke 1956. Godine, na nagovor Milenka Novakovica bivseg igrača Partazina, koji je učestvovao u kvalifikacijama za I ligu. Tamo igra dve godine do odlaska u vojsku.

Posle završetka vojske trebalo je da na poziv profesora Aleksandra Nikolića da predje u Partizan, ali to se nije desilo jer ga je Lilke pustio samo u OKK "Beograd" gde ga je Bora Stanković prihvatio i Bruno je nastupao za OKK Beograd od 1959. do 1966. godine (osam sezona i odigrao 136 ligaskih utakmica) kada se vratio u KK "Mladost" iz Zemuna gde je i završio karijeru 1974. godine. Nastupao je za selekcije Beograda, Srbije i Bosne i Hercegovine. Igrač zadatka, dobar suter, svaki trener biga pozeleo u timu.

OKK Beograd pobednik Kupa Jugoslavije 1962 godine

Erkić, T.Rajković, Korać, Gordić, Nikolić, Pavelić Tošić, Kosović, Gajin, Stanković, Dj.Rajković

ПОЛИТИКА, субота 26. октобар 1963. 12

ЧЕТВРТО ТАКМИЧЕ...

ВУ, ДУ

дина у ви Сад

ин), Мило-), В. Ми-ий (напа-зет Перу-оград по-еб на ле-о Ј. Ми-ије из-ра Рауц, дошао у

стоваће

ија Ју-стадиону ваће сре-ру. Ова ндом или је у не-составу

и. окто-

и у

ТРЕЋИ ПУТ ПРВАЦИ ДРЖАВЕ. — — Кошаркаши Београда освојили су титулу првака државе два кола пре краја првенства. Ово је трећа титула шампиона београдских „плавих“. На слици су играчи новог шампиона (с лева на десно): калитен Еркић, Трајко Рајковић, Кораћ, Гордић, Николић, Лазмањ, Ивачковић, Тошић, Станковић, Косовић, Гајин, Павелић.

ЈОШ ЈЕДАН ВЕЛИК УСПЕХ КОШАРКАША БЕОГРАДСКИХ „ПЛАВИХ“

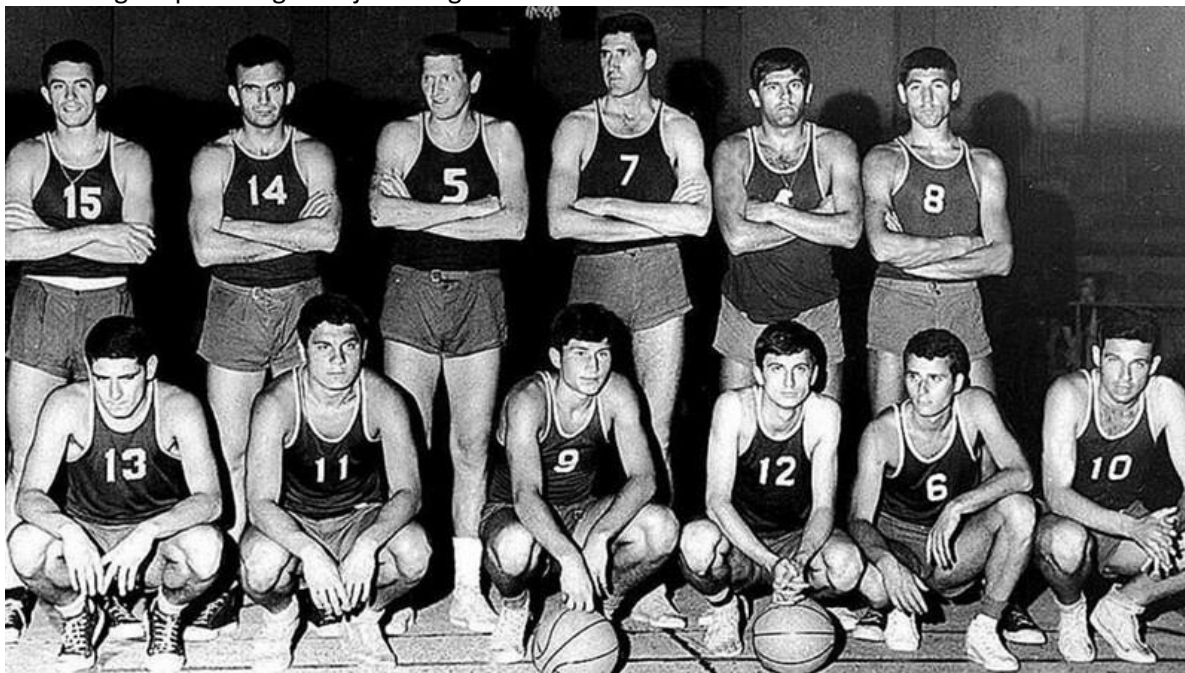
НОВИ ШАМПИОН — ТИМ РЕПРЕЗЕНТАТИВАЦА

Трећа титула првака кошаркашког клуба Београд. — Кораћ, Гордић, Николић, Т.Рајковић, Еркић и Тошић највише допринели значајном успеху свог тима

Броцлавска дворана спортова, на свој начин, одушевљавала се игром једног тима, који је у свему био бољи од противника. Често спонтано, за вео-ма успела такмичења, београдски тим је, напредним Данеуом, чинио је оно што је желео. Просто се поигравао с противником који се тетуратуи кре-тао по терену.

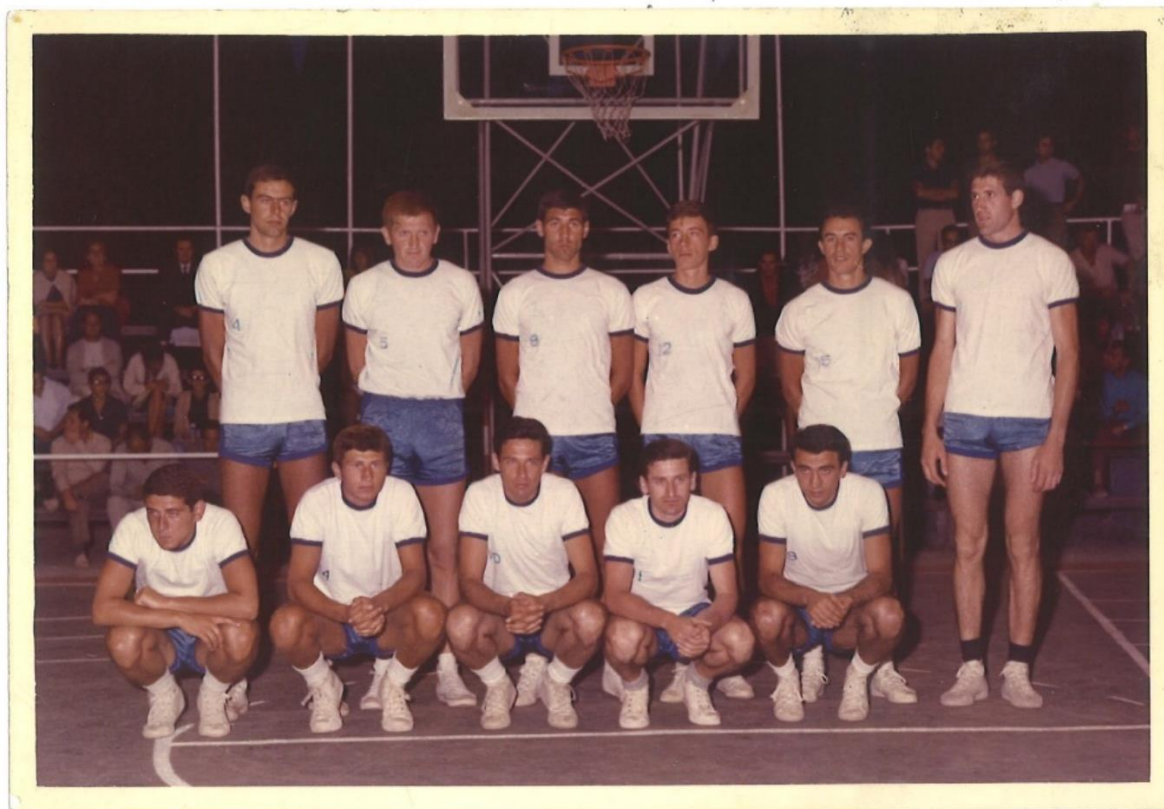
дресу. Ни једну утакмицу у такмиче-њу с најбољим клубовима Српске лиге нису изгубили. Као ни у квалификаци-јама

OKK Beograd prvak Jugoslavije 1964 godine

Gornji red: Nikolić, Erkić, Korać, Trajko Rajković, Gordić, Bojkić
Donji red: Tošić, Stanković, Ivačković, Pazman, Kosović, Pavelić

OKK Beograd 1965 godine

Stoje: Zoran Maroević, Radivoj Korać, Zoran Bojkić, Vladimir Cvetić, Miodrag Nikolić, Trajko Rajković
Čuče: Dragutin Tošić, Milorad Ivačković, Bruno Pavelić, Bogomir Rajković, Sreten Savić.

Paralelno sa igranjem u OKK Beogradu Brunislav radi u IMT da bi od 1969 radio kao Tehnicki direktor u hali na Novom Beogradu sadasnja hala Ranko Zeravica. Od 1973 radi u hali Pinki kao Tehnicki rukovodilac do penzionisanja 2001 godine.